

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium propesita promovenda, id euidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesleljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytözsdeknél.

Egy bank válsága a bpesti sajtó hallgatagsága.

(k) A sajtó munkásainak egy része magának a sajtónak sirásója. Valamikor dicsőség volt pennával harcolni, ma pennával küzdve megvetés, kicsinylés, megaláztatás a folyton kísértő árnyék. Igaz jutalmat egyedül a lelkiismeret nyújt, az elismerés szava csak onnan hallható s ez elég, legalább elég ahhoz, hogy erőt adjon dolgozni, ólomgözs levegőt szivni a legideálisabb célért: az igazságért. Nem is várunk mást hisz fertőzött a közvélemény, nem szeplőtelen a penna becsülete, a pénz nyomta rá a becsstelenség bélyegét, az érdek vette leigázó járma alá s míg munkára a pénzen kívül egyéb nem serkent, látszólag szabad szárnyait a legkiismeret szavának elnyomásával kizárólag az érdek légkörében csatogtatja. Szomorú dolog, de való igazság! Hisz köztudomású dolog, hogy szinte taxája van a közvélemény organumának s minél inkább szaporodnak, annál szűkebb körre szorul az igazán független s nemesebb indító okok által vezetett száma. 1848 biztosít a sajtó szabadságát politikailag, de nem alkotott biztosítékokat arra nézve, hogy egyesek, egész csoportok el ne adhassák magukat s ne álljanak a plutokracia szolgálatába, mely aztán módot talal tálzser, sőt százszor megszerezni a kiadott összegeket annak a befolyásnak segítségével, melyet magának a napi sajtó révén biztosít. Az a bankár vagy bankigazgató, a ki súlyt helyez reá, nagy és népszerű ember hírébe juthat s talán igényt tart arra is, hogy bejusson a nagy nemzeti Phantheonba.

Általános képét festették meg a ma már nagyon is demoralizált s kilenczetredrésében megfizetett sajtónak s az olvasó józan ítéletére biz-

zuk, bele tudja-e illeszteni a fenti kép keretébe az alábbi konkrét esetben a budapesti sajtó feltűnő hallgatagságát.

Ha valaki az utcán elcsuszik s cilindere odébb repül; ha a kávésnérikék valamelyike egy kis pletykába árta a nyelvét; ha egy-egy napi-díjas a gondjaira bizott néhány hivatalos filléren éhséget oltja; ha egy-egy vidéki bankocskba bármely ok miatt feluszlik; ott terem a megtörtő igazság kürtöse, képbén és írásban beszámól róla, helyes vagy helytelen véleményt mond; nem ütődünk meg rajta, hisz nagy hatalom a sajtó, a közvélemény hivatalos szava, joga van hozzá! És most ha nem is egyenesen büntözési szándékkal, de alig büntetlen könnyelműséggel, talán a törvényes korlátok mellőzésével is a „Magyar Ipar és Kereskedelmi Bank“ elspekulál milliókat a mások es többek keservesen megtakarított pénzéből: most Jupiteri méltósággal ül pénzes trónján a nagyhatalom, nem szedi ráncba homlokát, kétélű pallosa hüvelyébe rejte az igazság harcában nem villog! Ez a hallgatag nagy hatalom a budapesti sajtó.

És a megvetett törpék, az az örökké kicsinyléssel díjazott vidéki sajtó odakiált a szellemóriásnak, igazságot kér az igazság nevében, távolról érzi a döglétes levegő bűzét, a mit a közlelvők megszédítve és zeverenni nem akarnak, már-már tetemre hívásra kerül a sor a hullá fellett, mely körül ezek könnyezik az eltöközött milliókat: de hiába! Erősebb a lakat, hegysem az önzetlenség szóra bírál ajkukat, az érdek harcában elvész az érdek nélküliek szava, mert rég nem titok már, hogy a pénz hatalma nagy!

Hogy mennyire nagyfontossága az ügy, melyben a budapesti sajtó hallgatagságra kárhoztatta önmagát, szóserint közöljük azt a felhívat.

melyet az e tárgyban kiküldött bizottság a bank részvényeseihez intézett:

„A Magyar Ipar- és Kereskedelmi Bank részvényeseinek Budapestén, 1901. nov. 24-én tartott értekezlete által kiküldött bizottság első sorban a bank igazgatóságához fordult: melylyel folyó hó 27-én több órán át tárgyalt is.

Ezen tárgyalásról jegyzőkönyv vététt fel, a melyet a bizottság minden tagja aláirt.

A bizottság látni kívánta a bank vagyoni állását s e célból betekintést kért a könyvekbe, hogy az aktívák fölteleimék, u. m. a „váltóárca“, az „előlegk értekpapírokra“ és „különlék követelések“ bonítására nézve meggyőződést szerezhesen.

E kívánságnak az igazgatóság nem tett eleget s csupán arra szorítkozott, hogy a bank két ugynevezett üzleti tételről felvilágosítást nyujt.

1. A román petroleum vállalatra nézve az igazgatóság maga beismert, hogy ez által az in-liczi szerencsétlen helyzetbe került, mert az alap-tőke nagyrésze, vagyis 17 $\frac{1}{2}$ millió korona ezen a törvény- s az alapszabályokba ütköző külföldi vállalkozásban van lekötve.

A Roumanian Oil Trust papírjaiba ugyanis — a mely papírok a világ egyetlen tőzsdéjén sincsenek jegyezve — 9 $\frac{1}{2}$ millió korona van befektetve; meg pedig lombard-nivélet utján úgy, hogy a papírok nevéreteknek átlag 70%-ka lett előlegezve.

Ezenkívül a bank az Etoile Rouman-nek 8 millió korona folyó számla kölcsönt adott.

A bizottság azon kérdésére, hogy a 8 millió mivel van fedezve: — az igazgatóság kijelenti, hogy erre semmi fedezet nincs.

Az egész petroleum-üzletet az igazgatóság maga nagy szerencsétlenségnek mondja.

2. Az Egyesült Érték és Ipar vállalatra (Haas

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TÁRCÁJA.

„Nem köll!“

Nagyon szerettük a kis Tréfit, pedig csunya kis szeplős zsidógyerek volt. Rá is szolgált a szeplőre, mert ha csak be nem volt fagyva a Sajó, amely mellett legott örökké ott pocskolt, arcát erősen mosva a lejtos parton, a merre a gulyát delelőre hajtották.

— Miért mozdol annyit Tréfi ke? — kérdeztünk gyakran, mikor arra felé sajtóparti kertünkbe mentünk.

— Mert nincs édes anyám, — de ennél aztán nem mondta tovább, mert torkán akadt a szó és láttuk, hogy szeplős arcán már nemcsak a Sajó vize, de sajtó könyei is folynak nagy, szép barna szeméből, melyek értelmesen panszolták el, hogy akinek nincs édes anyja, annak magának kell mozdania, ha tiszta akar lenni és Tréfi ke tiszta is volt, mint egy szeplős kis pisztiráng és friss eleven, mint akármelyik fúrge halacska, amely ott a lába körül lubickolt, mikor belegázolt a sekélyes vízbe — jölehet, hogy tőlünk kapott neve talán piszkosát vagy legalább is tisztátalant jelent zsidónyelven, kivált, ha jól ejtik ki e szót; de Tréfi ke lelke rajta, ha rosszul mondta.

Meg volt ennek a névadásnak is a maga fontos oka és pedig éppen a Tréfi ke lelkitisztaságában rejlett.

Gyakran jártunk mi sajtóparti kertünkbe kora tavasztól késő őszig: a márciusi első veteményezésektől kezdve télikapozta eladásig.

Tréfi ke apja vámos volt: egy nagy, öles, marcona, szomorú képű zsidó.

Még a hatvanas évek elején, mikor sok helyt azt az igazságtalanul kivételt hidvámot fizették, a német kormány alatt került L.—ra az öreg Salamon és fáradszótalanul szedte be a garasokat, mert igen nagy volt akkor a vasut építése előtt a forgalom a Sajó e hidján. Az alföld erre felé közlekedett a felvidékkel. Itt tartottunk vásárt négyszer egy évben — de leginkább ősszel és tavasszal — korcsmánk állásában a Rimaszombatba igyekvő takaros szegedi menyecskékkel; valóságos cserekereskedés volt ez, mi megvettük az ő szappanukat, paprikájukat, ők meg az L.—iek vásznát szedték össze.

A vámház — a hid végén — bizony nem vámpalota volt; mert mikor az öreg Salamon lépelt keskeny ágyáról, melynek végében a kis Samu, ami „Tréfi kénk“ is hált, második lépésével már a ház előtt tértett és egyenesen a vállára csapott a sürgölődő fazekas, vagy kosaras tótnak súlyos kezével úgy — hogy gebeivel együtt — egyszerre helyben marasztotta szegényt, a ki pedig azt hitte, hogy mint első a husz-harminc szekeres között ellátnak majd jó szerével, a vámgarassal együtt; de Salamon nélkül számított, aki nem azért danolhatta volna el, ha akarja szegény szomorú feje — hogy:

„Nem ettem ma egyebet —
Fekete retket, kenyert!“

hogy a tót az ő Samukája örökségével odébb álljon; mert az volt a Samuka egyedüli öröksége, amit az öreg Salamon nvert a vámon.

Nem volt nekik kettejüknek egyebük, csak a mi abban a kis vámházban szükiesen elfért.

Két magas falrekeszen keresztül vetett három szal deszka: ezen is egy rossz szádmászálkon két szalmapárnán aludt az apja a fiával együtt.

Egy kis vaskályha, az óvta meg őket a megfagyástól telen és pörkölte párolgó testüket a ká-nikulában, ha valami főzni valójuk akadt. Samukat nem egyszer láttam kávézgatni, mikor arra mentem a ház azon végén vagy oldalán, hová az árnyék éppen vetődött. Oda tuskolta ki Samukat az apja a melegből hűselni forró kávé mellett, mert hidegen nem lett volna ám az olyan ünnepi „komedia!“ Micsoda élet az, amit tele pofával fujni sem kell: Az legfeljebb valami maradék lehet.

Agyuk, úgy látszik, azért volt olyan magásra vetve, illetoleg azért volt olyan magas az agy alja onem mintha Salamon bácsi „Kárton ágját magásra vetette“ volna, mint a notabéli kis lány), mivel az agy alatti helyiség volt az ő földszintjük. Itt egy rozzant ládában volt ruhataruk elhelyezve, jobbról és balról az éléskamra egy nagy feneketlen kosárban; középtájon pedig, az ajtóval szemben, Samuka maganszobája volt — esős időben; mert az a házitörvényhez tartozott, hogy „sáros csizmával nem szabad az emeletre felmenni.“

Ugy neveltünk Samukával egymásra — én óriás számkalakom alul — ő meg az apja két új csizmája közül, melyeken büszkén kényőkölt két kézre az extraszobában, mikor hazafelé siettem a káposztáskertből, a jól megeredt esőben, friss dugványért.

— Pszt, te békakölyök! — sziszszent az öreg zsidó Samukára, — hogy merészelsz te nevetni, mikor a nagyságos kisasszony erre sétálja?

Szegény öreg zsidó azt hitte, hogy Samuka

és Deutsch-féle) nézve kijelenti az igazgatóság, hogy itt 2 $\frac{1}{2}$ millió koronával van érdekelve s ebből nagy rész szintén el van veszve, mert az átvett aktívák között levő Drasche-féle részvények nem értékesíthetők; a Holtzspach-féle nagy követelés semmit sem ér, a 15 milliónyi vicinálvas-uti elsőbbségek pedig legföljebb 40%-ot érnek, mert 2%-ot jövedelmeznek.

A bizottság azon kérdésére, hogy mi indíthatta a vezetőséget ezen vállalkozásban való részvételre, mikor sokan előre látták s figyelmeztettek is az igazgatóságot arra, hogy ez rossz üzlet; az igazgatóság azt feleli, hogy a Wiener Bankverein engedett át 10%-ék részesedést, s hogy a Pesti Magyar Kereskedelmi bank *lovallta bele* az intézetet.

A bizottság, a melynek már nem volt alkalmja a banknak többi, szintén kétes értékű következő üzleti fölött tárgyalni, u. m. a zalathnai kénkovand ipar R. T., a Klotild vegyipar R. T., a régen megbukott, de még fölnemzámolt Fischer-féle majolika R. T., az angyalföldi telekmanipuláció, a Metropolitán vasutműveletek stb. — Így is igen szomorú képet nyert az intézet vezetéséről és vezetőségéről. S mivel az aktívák 3 főtétele, a melyek kerek 37 milliót tesznek ki, teljesen homályban maradt a bizottság, a melyet az igazgatóság udvarias és száználmas elbeszélésekkel, sőt *félrevezető* adatokkal akart kielégíteni s a nyakáról lerázni: arra érezte magát indíttatva, hogy a részvényeseket egy *rendkívüli közgyűlésre sürgősen összehívja*, abban a meggyőződésben lévén, hogy a részvényesek az ők kárára elspekulált pénzüket egy részéhez csak úgy juthatnak, ha a még most is működő s *az utolsó öt év alatt ellátott igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagokat egyteljes felősségre vonják* s hogy az ő fényes nevek alatt eltékozolt összegeket minden törvényes eszközzel visszakövetelik.

Felhívjuk tehát a t. részvényeseket, hogy részvényeiket a rendkívüli közgyűlés sürgős összehívására vőget dr. Rhorer Géza kir. közjegyző urhoz (Budapest, Erzsébet-körút 27.) haladéktalanul küldjék be.

Egyébként minden tekintetben tájékozást nyújt.

A bizottság.

Tisztán áll tehát mindenki előtt a dolog, a részvények 100 frtot veszítettek értékükben, milliók vándoroltak idegenbe rizikóra, minden biztosítás nélkül; milliók vesznek oda s az igazgatóságnak csak egy szava van: ez szerencsétlenség. Székesfejérvár egymaga 200,000 koronával van érdekelve ebben a szerencsétlenségben: melynek csak egy módon nyithatnak a vesztes részvénye-

nagy kalapomat neveti, amelyről körül-körül csepegett az esővíz, mint az eresztől; pedig mi Samukával azért neveltünk, mert nagyon jó szívvel viseltettünk egymás iránt.

Sokért is nem adtuk mi, az egész család, hogyha Samuka ellátogatott hozzánk, mert nagyon eszes gyerekek volt.

Gyakran úgy elfjött utánunk, hogy észre sem vettük, csak mikor a kapuban megszólalt mögöttünk:

— En is hadi menjek a kastélyudvarba! Mikor már minden fogas kérdésből kifogytunk ilyenkor, mert ő mindenre megfelelt, elkezdttik egygyel-mással kinálni.

Tudtuk, hogy keresztény háznál megesi a zsidó a kávé, tojást, kalácsot; hát őt is ezzel kínálgattuk; adtunk neki szebbnél-szebb piros almát, pompás, illatos epret; mind nem kellett neki, egyre azt hajtotta: „Nekem asz nem köll, mer trélli!”

Azonban ez nem egy-két nap folyt így, hanem egy pár évig és nem bírtuk rávenni a kis Samut, hogy egyik nálunk valamit; a mi nagy örömlünkre szolgált volna, ha megteszi, mert csupa gyönyörűség kis gyereket enni látni azzal az öntudatlan mohósággal, mikor arca már látására is kipirul a piros almának.

— Te Samuka — mondtam neki egyszer, félig meddig haragosan, mivel nem akart tőlünk semmit sem elfogadni, — hát ez a rózsá trélli-e? neked adjam-e?

(véga 567.)

sek: fégyenek eleget a felhívásnak s minél tekintélyesebb számban jelenjenek meg a közgyűlésen, emeljenek szót a könnyelmű spekuláció ellen, követeljék a mérlegek részletes felülvizsgálását, az illetékes hatóság közbe lépését s, kérjék a felelősség kimondását a szavatossággal tartozó igazgatósági tagok ellenében. Hisz nem kisebb emberek — ha részben menekültek is már a tönk szélén álló banktól — mint Tisza István gróf, Bauer Mór, Beöthy László, dr. Brauneisz Alfons, Lederer Sándor, Rozner Ervin, ifj. Széchenyi Ferenc gróf, Weisz Berthold, Strasser Sándor, Wolfner Tivadar, Károlyi Imre gróf, Nichols. Fülöp. Elég sok és nagy díjat vágtnak zsebre az intézet érdekében kifejtett tevékenységükért, nyisdák hát meg most a hatalmas tárcát, melyet eddig csak tömésre nyitottak meg. Igaz, hogy Tiszával együtt néhányan már érezték, hogy büzlük valami Daniában, „lemondtak” a tekintélyes jövedelmekről, pedig, ha oly nagy közzgazdasági avagy finánc-kapacitások Tiszával együtt, miért nem fitogtatták tudományukat a nevezett bank érdekében s ha pedig már látták a veszélyt, annál kevésbé volt szép tőlük épen akkor hagyni ott a kátyuba került bankot, mikor legnagyobb szükség lett volna az ő fényes elméjükre. Itt azonban Tisza István grófnak is az volt a legszerencsésebb spekulációja, mikor a „nagy” jövedelmekről önként lemondott s verte a mellét, hogy hazafias önzetlenségéből hozta meg ezt az áldozatot.

Ime, tehát ilyen ügyben hallgat az a nagyhangú fővárosi sajtó, mely szeretné hinni, illetve másokká elihetni, hogy független minden befolyástól. Ne ámítsa önmagát s ne akarjon ámítani másokat, mert hinni nehéz mindaddig, míg el-késve bár, de kettőzött erővel nem ránt kardot az igazság, jelen esetben az egyesek könnyelmű spekulációja folytán vesztesek érdekében. Hozza helyre mulasztását, fokozottabb munkássággal vezekeljen érte, mert a vidéki sajtónak magára hagyatva is lesz annyi ereje, hogy megtorlás nélkül futni ne engedje a mások vagyonának tékozlót.

UJDONSÁGOK.

— **Dr. Városv Gyula** megyéspüspök ma közölte a székesfejérvári káptalannal a pápai bullát, mely őt a székesfejérvári egyházmegye püspökének elismeri. Egyben értesíti a káptalan tagjait, hogy püspökké való felszentelése e hó 19-én, azaz Jézus nevenapján fog végbemenni a budapesti egyetemi templomban. A felszentelést **Császka György** kalocsai érsek, **Majorossy János** kalocsai és **Kohl Medárd** esztergomi felszentelt püspökök fogják végezni. Hivatalosan értesíti a káptalant arról is, hogy püspöki székeének elfoglalás napját március 9-ére, azaz Laetare vasárnapra határozta — A mint értesülünk, a székesfejérvári káptalan részéről **Mayer Károly** és **Szabolics Jenő** apátkanonokok fognak megjelenni a felszentelésen, Székesfejérvár város törvényhatósága részéről pedig **Havranek József** polgármester, **Reé István** főkapitány és **Tóth István** főjegyző lesznek jelen.

— **A jótékonyág beszámolója.** A székesfejérvári jótékony nőegylet Szőgyény-Marich Julia védnök elnökelete alatt folyó évi január hó 6-án délután 3 óraker tartotta a városi takarékpénztár termeiben rendezés évi közgyűlést. Számos egyetemi tag jelenlétében védnök az ülést megnyitván a tárgysorozat rendje szerint felolvastatott **Gebhard** Ignácné elnöki jelentése az egylet 1901. évi működéséről, mely szerint a múlt évben 141 rendes segélyre felvett szegény között 4142 korona, rögtöni segélyre 2693 kor., összesen 6835 korona

összeg lett kiosztva, 58 szegény iskolás gyermek téli ruházattal látatott el, melynek költségei 781 kor. 26 fillért igényeltek. Az egylet által fenntartott Erzsébet népkönyha 1900. dec. 23-tól 1901. március 1-ig naponta 32 szegényt lát el ingyen étellel. Az elnöki előterjesztést követte az egylet bevételei és kiadásairól szóló pénztári kimutatás ismertetése, mely mindben megegyezőknek találtatván, Reé Istvánné pénztárnoknak a szokásos felmentvény megadott. Ezután Szőgyény-Marich Julia védnök tett buzdító beszédével az egylet lefolyt évi működésében visszapillantást a következőkben:

Mélyen tisztelt hölgyeim! A jótékony nőegylet múlt évi működéséről szóló elnöki jelentés, valamint pénztári forgalmának s Erzsébet népkönyha kezelésének kimutatása, azon megnyugtató tudatot kelthet mindnyájunkban, hogy egyletünkkel a három tizedet meghaladó léte óta sikerült mérvadó állást elfoglalni a jótékonyág terén, mert nagyon megyőzően arról a közönséget, hogy igyekezete a legjobb, ténykedése eddig lépést törekedik tartani igyekezetével. A tagok száma nem fogy, sőt gyarapodik, az egylet által nyújtott segély lehetőleg nagyobb mérvet ölt s legbensőbb örömmel tapasztaljuk, hogy mindinkább akadnak jötevők, kik kérésünket be sem várva, akár saját adományuk hozzájárulásával, akár egyes vállalatok rendezésével nagylelkűleg megemlésköz egyletünkről s annak céljait előmozdítják és támogatják. Valóban nem szalmatüzek, de tiszta lángnak, mely meletet és világosságot terjeszt, bizonyult azon nemes érzés, mely egyletünk alapítóinak keblét hevítette s megérdemlik ők, hogy utódjaik — ragyogó példájukból merítsenek mindenkori buzdító kitartást.

Bár a lefolyt esztendőben bánatos szívvel álltuk körül **Szelke Kristofné** első pénztárnoka s később **Flögl Edéné** választmányunk áldozatkész tagja s mindvégig nagydedes kiosztója ravatalát s a legutóbbi napokban sirba szállt **Rosty Mária**, a nőegyleti választmány egyik legrégibb érdemes tagja, kiknek emlékét, kegyelettel megőrizni mindnyájunk kötelessége, ugy örmössel és büszkséggel látjuk körünkben s tartsa meg őket ott a jó lsten minél hosszabb évekig! az akkori úttörők több érdemes alakját s ezeket élén az eszme megvalósítóját **Gebhard** Ignácné mélyen tisztelt elnökünket! De látjuk továbbá az áldott nevű elődök méltó utódját **Karl** Józsefné alelnök s nemkülömben fáradhatatlan önfeláldozó pénztárnokunkat **Reé** Istvánné urhölgyet, kinek lankadatlan, önzetlen, üdvös működése előtt legteljesebb elismeréssel meghajlunk! Fogadják ők az egylet nevében legőszintébb köszönetemet, melyet legyen szabad az egész választmányra s ennek körében még egyenkint a negyedes kiosztás, s az Erzsébet népkönyha felügyeletével megbízott hölgyekre, továbbá a felruházást évenként eszközölt bizottság s ennek fáradhatatlan elnöke **Schnitzer** Nándorné urhölgyre is kiterjesztem. Csak szerénységük mulja felül érdemeiket, melyeket én elismerni és méltatni, de kellően dicsérni nem tudok. Amidőn végre legmelegebb köszönetemet nyilvánítanám **Gebhard** Bódogné titkár ur évtizedelt óta érvényesült pontos és kitünő működéséért, az egylet nevében lerovom a legbensőbb hálaadókat városunk törvényhatósága, pénzügyzetei s egész mélyen tisztelt közönsége mindenkori tapasztalt kegyes nagylelkűsége, továbbá a sajtó szives támogatásáért — s a 3 évi ténykedés után az alapszabályok értelmében az állásáról lelépő tisztikar s választmány tagjainak az irányomban oly sok megható s elfelejtethetetlen módon nyilvánult szives jóindulatáért lellem mélyből fakadó köszönetemet tolmácsolván — „Isten hozzád”-ot mondok mindnyájuknak azon reményben, hogy őket egyletünk fennkölt céljainak előmozdítására ismét teljes számban azon állásban fogom üdvözölhetni, melynek ők díszét képezik.

Es ezenél a reánk virradt új esztendő első napjaiban egyletünk összes tagját s az irgalmasság cselekedeteinek szentelt működését a Mindenható áldása és oltalmába szivem teljes melegevel ajánlom.

A magasszárnyalású beszédet lelkes eljenzés, ezt nyomban a választmány megalkalítását követte. A megejtett választás eredménye szintén

válaszmányi tagokká megválasztottak: Aujedszky Adolfné, Birkl Jánosné, Deutsch Ignáczné, Dietrich Szilárdné, Diebolla Györgyné, ifj. Eisenbarth Agostonné, özv. Eisenbarth Ferencné, özv. Eisenbarth Károlyné, özv. Felmayer Istvánné, özv. Felmayer Károlyné, Fanta Adolfné, báró Fiáth Pálné, Fittler Béláné, özv. Flits Miklósné, Gebhard Ignáczné, Gebhard Bódogné, Havranek Józsefné, Havranek Lajosné, Heltay Jenőné, Hettyey Ferencné, Karl Istvánné, Karl Józsefné, Kováts Károlyné, dr. Lauschmann Gyuláné, Lichtneckert Antalné, özv. Madaras Lipótné, Molnár Béláné, Nagy Ignáczné, Plossek Ferencné, Reé Istvánné, Révy Ferencné, Rosberger Károlyné, Say Istvánné, Schlammdinger Alajosné, Schnetzer Nándorné, dr. Szabady Józsefné, Szabó Elemérné, Szepessy Gézané, Tóth Béláné, Tóth Edéné, Varga Zsigmondné, Veber Károlyné, Wertheim Arminné, Vörös Szilárdné, Zákits Miklósné. A választmány illetően megalakulása után az ülés ért.

— **A kispapok vizsgája.** A helybeli pappal névelde növendékei félévi vizsgája Károly János nagyprépost elnöklété alatt a ft. káptalan tagjai jelenlétében az egyházjogból január 8-án, az ágazatos hittanból (dogmatica) január 9-én fog megtartatni.

— **Városi közigazgatás.** Székesfejérvár szab. kir. város köz. bizottsága ma délelőtt 10 órakor tartotta rendes havi ülését Havranek József polgármester elnöklété mellett, ki az ülést megnyitván Lipcsey Lajos jegyző előterjesztése alapján a kisebb bizottságok megalakítottak. Dr. Bierbauer Viktor tiszti főorvos jelentése szerint a város közegészségügyi állapota a lefolyt december hóban igen jónak jelezhető nemcsak azért, mert a születések a halálozásokat 65-tel mulják felül, hanem azért is, mert ragályos és fertőző kórok szörványosan fordultak elő. A hasi hagymáz, mely az egész év folyamán itt-ott mutatkozott, e hóban nem adta elő magát. Két difteritis eset közül az egyik halállal végződött. Előfordult 4 szamarhurut és 10 bányahimlő. Születet 105. Ebből törvényes fi 52, nő 47, törvénytelen fi 2, nő 4. Ikerpár 1. Házasságkötés 6 volt. Elhalt ellenben 40, és pedig 22 fi, 18 nő. Ezekből 7 éven alul volt törvényes fi 9, nő 4. Törvénytelen nem halt el egy sem. Nevezetesebb halálok: veleszületett gyengeség 5, görcsök 2, tüdőlob 2, difteritis 1, aggkóri kimerülés 9. A vármegyei sz. György kórház 5 halottja közül 2 volt helybeli. Úgy ezen, mint az árvaszéki jelentés tudomásul vételét után Plossek Ferenc pénzügyigazgató tette meg jelentését, eszerint az 1902. évre elrendelt adókövetési munkálat folyamatban van. A december hó végéig esedékessé vált követelés a múlt évi hátralékkal együtt 1.925.644 k. 62 f., december hó végéig befolyt 1.765.069 k. 87 f., hátralék mutatkozik 160.574 k. 75 f. Intés kibocsátott 592, zálogolás eszközöltetett 58, árverés kiíratott 51, megtartott 1 esetben. Ideiglenes házadóménesség 28, fizetési halasztás 1 esetben adatott. Vajdá kir. főmérnök jelentése tudomásul vétetvén, Festetics gróf kir. tanfelügyelő jelenti, hogy Molnár Béla tanító az iparostanonciskolánál véglegesítendő. A bizottság ily értelemben határozott. A kir. ügyész s az állatorvos rövid jelentése után az ülés fél 11 órakor véget ért.

— **Egyházmegyei hír.** Károly János káptalani helynök Ligday Károly ercsi káplánt mint kíséretét Erceből ideiglenesen Zsámbékra helyezte. A mint részvétel értesülünk Gózonny Gyula apátplebános gyengélkedése miatt néhány nap óta plebániájától távolorvosgyógykezelést kénytelen igénybe venni.

— **Kinevezések Könyig** Ede székesfejérvári kir. törvényszéki aljegyző a bevesi járásbíróshoz kir. aljárásbíróvá neveztetett ki. — A be-

lügminiszterium ideiglenes vezetésével megbízott miniszterelnök a saári anyakönyvi kerületbe Reichenbach György körjegyzőt anyakönyvvezetővé, a battaiba Piroksa Károly tanítót, a sárszent-mihályi Tóth József segédjegyzőt, a tárnokiba Lipcsei Győző közlési írnokot, a doboziba Farkas Ferenc nyug. tanítót anyakönyvvezető-helyettesé nevezte ki.

— **A katolikus autonómia kongresszus holnap, azaz 9-én gyűl össze, hogy a főrendi-ház nagy tanácsstermében tovább folytassa tanácskozásait a katolikusoknak adandó autonómia tárgyában. Az új püspökök, köztük egyházmegyénk főpásztora, dr. Várogy Gyula is részt fognak venni a tárgyalásokon. A székesfejérvári egyházmegye küldötte Krencz Ignác kanonok pedig holnap utazik föl Budapestre a kongresszusra. — Hogy mit fognak végezni, a jövődtől titka. Annyi nagyon valószínű, hogy a 27-es bizottság javaslatát el fogják vetni, mert a nagy többség már eddig is ellene nyilatkozott. Akkor aztán újból kezdhetik a munkálatokat. A jövő mutatja meg, hogy ki lehet-e még csikarni valamit a kormánytól a katolikusok részére? A liberalizmus tulajdonképpen a jogok kiterjesztését jelentené, de mi katolikusok eddig még csak a csavart éreztük összebb szorulni a kormány jóvoltából.**

— **Halálozás.** Részvételt vettük a következő gyászjelentést: Özv. Számmer Pálné szül. Szász Borbála; Számmer Kálmán és neje Szász Mária; Számmer László, neje és gyermekei; Szász Jozsefa özv. Kudlovich Lajosné; özv. Számmer Imréné és gyermekeik maguk és az összes rokonság nevében fájdalmas szívvel jelentik szeretett testvér és nagynénjüket Szász Teréziának 1902. évi január hó 7-én esti 11 órakor, hosszas szenvedés és a haldoklók szetségének ajtatos felvétele után életének 78-ik évében történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült teteme f. hó 9-én d. u. 3 órakor, a róm. kath. vallás szertartása szerint fognak Várkör-út 36. sz. saját házból a „Szent Háromság”-ról nevezett hosszú-temetőben nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise-áldozat a megboldogult lelki üdvéért ugyane hó 10-én reggel 8 órakor a székesfejérvázi fog az egek Urának bemutatni. Székesfehérvár, 1902. január 3-án. Az örök világság fényeskedjék neki!

— **Érdekes polgári házasság.** Fejérmegye egyik kis falujában eredeti kötés történt a napokban. T. A. még 15 éves, de szépen kifejlődött árvaleány választotta a katonákhoz vonult be. Távolléte alatt, minthogy az árvának vagy ezer forintocskája is van az árvatorvénységknel, más legény szegődött az árva mellé, s a sok komám asszony és szomszédasszony addig beszélt az árvának, kinek anyja halálos betegen fekszik, hogy a kézfogót is megtartottak, a plebánián és a községházán is beiratkoztak annak rendje és módja szerint. Azonközben megjön a Józsi a katonáktól időnek előtte. Hogy, hogye a leány nem állja a másikkal való eljegyzést, el is megy a plebániára és visszamondja a hirdetést. A cserben hagyottak azonban nem engednek. Előkészítik a polgári házasság utját, s ugy este szokatlan időben, 5—6 óra tájban a leányt azzal csalják a községházára, hogy ott alá kell neki írni egy írást és akkor nagykoru lesz, a pénzével is maga rendelkezik. Hát mikor megtörténik az aláírás, azt mondja neki a legény, most már az én feleségem vagy, én parancsolok neked. A leány váltig állítja, hogy fogalma sem volt arról, hogy az az írás, mit aláírt, házassági szerződés, hiszen se nem „esküdtették” se nem mondták világosan meg, hogy mit keres ő most este a hivatalban. A leány át is adta ügyét azonnal egy ügyvédnek. Kíváncsian várjuk az ügy fejlődését. Nem tudjuk mennyi alapja van a leány állításának, de még

is az jut eszünkbe, hogy ilyen eset a házasság szentségének felvételénél elő nem fordulhatott volna s azon gondolkozunk, hogy kit, miféle felelősség terhel ebben a szokatlan esetben.

— **A felsővárosi kath. kör** rendes évi közgyűlését folyó évi jaur hó 11-én szombaton este 5 órakor fogja tartani a következő tárgysorozat: 1. Elnöki megnyitó. 2. A mult közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 3. Jegyzői jelentés. 4. Könyvtári jelentés. 5. Pénztári jelentés. 6. Számvizsgálók jelentése s a felmentvény megadása. 7. Egyéb indítványok. Székesfejérvár, 1902. január 8-án. Az elnökség.

— **Vak tüzifárma.** Ma délután 4 óra tájban telefonáltak a tüzoltóortanyára, a mire a készlet azonnal a helyszínén termet. Nem találtak azonban már füstöt sem, mert az egész komédia önnét eredt, hogy Gődör Sándor kereskedőnek Várkör-ut 14. sz. házában az utcára szolgáló pinceablak közébe tömött pár marok szalmáját kívülről meggyújtották. A tűz le sem juthatott a pincébe a sűrű drótrostély miatt, de meg nem is lett volna veszélyes gyúanyagot a pincében.

— **Hangverseny.** A „Székesfejérvári Kereskedők társulata” és a „Kereskedő Ifjak Egyesülete” által segélyalapjuk javára e hó 5-én rendezett hangverseny szépen sikerült. A honvédeknek imponáns, művészi játéka melábus ábrándokra ragadott sok jelenvölt színházlátogatót. Hej, ha a színházban is hallhatnók ezt a szép muzsikát! A műsor harmadik pontját Viharos-Győző Ödön szellemes felolvasása képezte, mely méltan nyerte meg különösen a hölgyek tetszését. A második és negyedik számban Hegedűs Ferenc, a budapesti Operaház jeles művésze szerepelt, a kinek különösen a *Fekete Dominó*-ból énekel ariája érte el a legnagyobb hatást, kedves művelését szerzett azonban igab bensőséggel énekel népdalaival is.

— **Törvénykezés.** Egy többszörösen büntetett, rovott multu ember állott tegnap a törvényszék előtt. A vadhatóság lopás büntetével vádolta. Erdélyi Mihály székesfejérvári származású munkás a notórius alak, aki a vád szerint meg 1898. évi október hó 2-án Zichy Nándor gróf d. adonyi kastélyába behatolt s onnan Rajcsányi Róza nevelőnő 36 kor. értékű ezüst óráját ellopta. — A tettes akkor elmenekült s még ugyanazon év december havában Gődöcs József agárdi lakos nyitott istállójából lopott el egy 10 korona értékű szűrt. — A csendőröknek csak tavaly november havában sikerült elcsipni Erdélyt s akkor, majd később a dunai adonyi járásbírósnál is beismerő vallomást tett, a tegnapi főtárgyaláson azonban az előbbi tagadásba vette s előbbi beismerő vallomását azzal indokolta, hogy a csendőrök keze közül akart csak azzal szabadulni. A bizonyítási eljárás megnehezítette, sőt teljesen meggátolta ama körülmény, hogy az egyedüli ténytanu, Rajcsányi Róza károsult azóta ismeretlen helyre távozott s így ki hallgatható sem volt. Ugyanis a nevezett nevelőnő a lopás napján beszélt Vincze János komorniknak, hogy reggel a szobájában az ágy alatt egy embert látott, mire ő rémülve futott ki onnan. Találtak ugyan a tett elkövetése után két hét múlva az ágy alatt egy nagy kést, ámde a vádlott tagadásával szemben a kés tulajdonosa nem volt igazolható. A törvényszék tehát a megtartott főtárgyalás eredményéhez képest Erdélyt a Rajcsányi Róza kárára elkövetett lopás büntetnének vádja alól felmentette, a súlyosbító körülmények figyelembe vételével azonban a Gődöcs kárára elkövetett lopás büntette miatt 8 havi börtönrre ítélte.

— **Tűz.** A rákok karácsonyának előestéjén kicsiben mult, hogy a rác-templom nem lett a tűz martaléka, az isteni gondviselés s a szerencsés légáramlat óvta meg a rác-utcaiakat egy nagyobb szabású tűzveszedelemtől. Csurgai Horváth Istvánné Rác-utca 12. sz. alatti háza f. hó 6-án este 7 óra után hirtelen lángba borult s bár a gyors segély az utacát megmentette a veszedelmes elem pusztításától, a házat megmenteni nem sikerült. Az istálló tetőzeté fogott először tüzet, mely csakhamar átkapott a lakóépület nádtehetőjébe s a lakószobák gyors egymásutánban égtek be úgy, hogy Tóth Jánosné már nem is tudta a szobabutorzatot megmenteni. Az

önkéntes tüzoltó-testület szép számban megjelent tagjai, valamint a Felmayer-gyár tüzoltói óriási munkával csak éjfélre tudták a tüzet elnyomni, miután azt már előzőleg lokalizálták. A háztulajdonos kára biztosítás folytán megtérül. A tűz keletkezésére vonatkozólag azt beszélik, hogy néhány legény a karácsonyi ünnepek alkalmával puska lövéssel üdvözölte a rác papot s egy lövedék az istálló tetejébe furdott s így keletkezett volna a tűz. A rendőrség van hivatva a való tényállást megállapítani.

— **Újví údvözet.** Ferency János falubaththyányi jegyzőhöz ez év első napjának estéjén Szabó János nevű, házsártos természetű ottani lakos tért be és azt mondotta, hogy valami elintézni valója van vele. Ferency nagynehezen kizsarkolta őt magán lakásából, mikor azonban már a tanácsszobában voltak, Szabó egy hatalmas, rozsdás járomszöveget rántott elő és a szavakkal: most meghalsz kutya! a jegyzőre akart rohanni. Ez azonban nyugodtan, összeszefog karokkal állott meg előtte és csitítani próbálta, de sikertelenül, mert a megvadult ember a következő pillanatban már rárohant. A jegyző, a ki maga is nagyerejű fiatal ember, a kályhasarokba szorította ádáz támadóját és a járomszöveget iparkodott tőle elvenni. Az azonban sehogysen akart attól megválni, sőt dulakodás közben a jegyző kezét össze-vissza harapdálta. Ki tudja, hova fejlődik a dolog, ha egy ember véletlenül arra nem vetődik és a jegyzőt, akit egész községe őszinte hecsüléssel és szeretettel vesz körül, meg nem szabadítja alkalmatlan látogatójától, akit majd az ügyészségen fognak tetteért kérdőre vonni.

— **Pásztorjáték.** A pázmándi iskolás gyermekek, mint már előző években is, úgy most is adtak elő a karácsonyi ünnepek alkalmából pásztorjátékokat. A játékok hármeve már az egész környéket bejárta, úgy, hogy a közeli helységekből másvallásúak is számosan látogattak el a játékokra s onnan nemcsak meglepődéssel távoztak, hanem szívesen ismerik el azt is, hogy a pázmándi pásztorjátékok messze felülmúlják azt a sablont, a melynek keretében az ily előadások rendszerint mozogni szoktak. Különösen a zenei rész tökéletességét halljuk magasztalni avatott oldalról. Bámulatos precizitással adják elő a gyermekek s a jól alkalmazott harmonium-kíséret elragadtatással emeli a hallgatóság élvezetét. Az anyanyelv éneke ezek mellett is mindenkit meglepett és könnyeket csalt a hallgatóság szemébe. Az érdem Balogh Sándor főtanító nevéhez fűződik, a ki nemcsak jó tanító, hanem szerencsés művészekkel is meg van áldva, a melylyel a községi gyermekeket egy addig nem ismert művészet tereire vezéri. Fogadják az őszinte elismerést és dicséretet a mi részünkről is. — Az utolsó előadás vízkerezt napján volt.

— **Adomány.** Gergy Károly nyug. kir. táblabíró, 48-as honvéd az elő izben felveit honvédyudijából az önkéntes tüzoltók jutalmazására 20 koronát adományozott. A nemes tét dicséretre nem szorul.

— **Farsangi hírek.** A székesfehérvári iparos ifjuság „Önképző Köre” 1902. évi január hó 19-én, vasárnap a „Fehér Bárány” vendéglő összes termeiben saját pénztára javára jelmezes táncvigalmat rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépti-díj: Személyjegy 1 korona. Családjegy 1 korona 60 fillér. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A kik tévedésből meghívót nem kaptak és arra igényt tartanak, forduljanak a kör helyiségébe (Palotai-utca 33. sz. a.) esténként 8—10-ig. A meghívó kívánatra előmutatandó. Csakis a kör bélyegzőjével ellátott meghívók vétetnek figyelembe. A zenét Magda Lajos jó hírnevű zenekara szolgáltatja. — A helybeli „kath. legény-egylet” tagjai 1902. évi január hó 12-én, Kossuth-utca 11. sz. a. az egylet helyiségében zártkörű táncfőzért rendez. Kezdeté este 7 órakor. — A székesfehérvári „Felsővárosi Olvasókör” saját könyvtára javára helyiségeiben, (Obermayer-féle vendéglő) 1902. évi február hó 1-én táncvigalmat rendez. Kezdeté este 8 órakor. Személyjegy 1 kor. Családjegy 2 kor. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Nőváltoztatás.** Kohn Mór helybeli lakos, valamint kiskorú gyermekei: Margit, Jolán, Irma, Róza vezetéknevüket belügyminiszteri engedéllyel „Kovács”-ra változtatták.

— **Schlemendert véglegesen elítélték.** Olvasóink emlékezni fognak még arra a szerencsés fogásra, a mit rendőrségünk csinált akkor, midőn Falkait üldözvén, egy másik erőlyesen körözött bűnös nyakára akasztotta a hurkot a kálozdi vendéglőben. Szerencsésen elfogta ugyanis a szegzárdi állami főgimnázium volt iskolaszolgáját, Schlemendert Antal, ki a tanárok egy haví fizetésével megugrott. A szegzárdi kir. törvényszék másfél évre ítélte a bűnöst. A törvényszéknek ezt az ítéletét a legfelsőbb bíróság is helyben hagyta, a mit a sikkasztó iskolaszolga előtt mult hétfőn hirdettek ki. — Schlemenderrel együtt elszökött Gál Zsófia szobaleány is, a kit a törvényszék három hónapra ítél. Ennek büntetését a legfelsőbb bíróság 14 napra szállította le s ezt a vizsgálati fogsággal kitöltöttnek vette. Így tehát az elcsábított leányzó nem kerül vissza a fogház szomorú lakói közé.

— **Tűz Bicskén.** F. hó 7-én déli 12 óra után Prokop József nyugalmazott erdősz háza padlásán tűz ütött ki, mely csakhamar lángba borított a szép épület egész tetőzetét. A helybeli tüzoltók serénységének köszönhető első sorban, hogy a nagy szél dacára nem terjedt tovább a tűz. A kár mintegy háromezer korona, melynek egy része azonban biztosítás folytán megtérül. A tűz illetékesek állítása szerint boszu műve.

— **Verekedő legények.** Pákozdról írják lapunknak, hogy ott a napokban G. Szabó János ottani legényember gyauudalanul ballagott hazafelé s házuk előtt ácsorgó Kis János, Csontos János és Horváth István legényeket kérdőre vonta, hogy mi szünetekben vannak a portájuk előtt, mire az utóbbiak válasz helyett elkapták Szabót, véresre verték, sőt Kis János elvetté zsebkesztét s Szabót négy helyen megszurta úgy, hogy az eszméletlenül terült el a verekedés színhelyén. A megvert legény sebei súlyosak, de nem életveszélyesek. A támadók ellen megtétetett a feljelentés.

— **Kanyaró** Sár-Aba községben a kanyaró oly nagy mértékben lépett fel a gyermekek között, hogy az iskolákat be kellett zárni. A hatóság a járvány tovaerjedéseinek megállítására a szükséges intézkedéseket megtette.

— **Talált hulla.** Kleozs János ettyeki lakos a község határában egy 55—60 évesnek látszó férfi hulláját találta félig sárba temetve. Nyomban jelentést tett az esetről s Fischer Antal községi bíró dr. Burger Simon községi orvossal a helyszínen megjelentek s miután konstatálták, hogy a hullán külérőszak nyomai nincsenek, a hullát a morguéhoz szállították. A hirtelen halált valószínűleg szívizélhűdés okozta. A személyazonosságát is sikerült megállapítani, a mennyiben a talált iratokból kitudt, hogy az illető Kaiser György urcai lakos, házala.

— **Az adóvégrehajtások enyhítése.** A pénzügyminiszter az adóvégrehajtások csökkentése érdekében körlevelet intézett a pénzügyigazgatóságokhoz. E körlevél különös figyelemmel van azokra a hátraleköszokra, a kik földműveléssel foglalkoznak s elemi csapások vagy más súlyosabb körülmények következtében oly helyzetbe jutottak, hogy az adótarozásukat nem képesek megfizetni. A pénzügyigazgatóságok az ilyen feleknek július hó 1-ig méltányos részleteket engedélyezhetnek, természetesen azonban, hogy ezért külön kell folyamodni.

SZINHÁZ.

1902. január 4.
Napfogyatkozás. Operett. Hangfogyatkozása volt Szalóczy Irénnek (Azra), akit kissé rekedt hangja a *Kalmár* (Palmerston) szép énekével szemben többször cserbenhagyott, vonzó játéka azonban, amelyet ma dicséretes mérséklet jellemzett, nem hagyta cserben és így a közönséget kedvesen kárpótolta. *Kovács* (Csalavalahaj), *Tiszlay* (Dümbürgin) és *Arnyay* (Kinkán) sikerült ötletekkel fűszerezték bolondos szerepeiket. Csak *Percel* Mari (Csicska) nem tudott egy kis humor

érvényesíteni a szerepében; egyedül táncot irányzó takarékos mozdulataiban volt valami, amit a táncszatyrájának lehetne nevezni. A három magyar táncosnő (*Fóti, Dulich, Dercsényi*) improvizált föllépésénél tűnt föl igazában, hogy mennyire recept szerint készült ez operett; az azonban az egész folyamán szembeszökő volt, hogy az alkatermek nem voltak eléggé összszekerve és így nem is jött létre a kompakt egész. Világképéskristanóink — az egy *Déryné* kivételével — restelték csokoládé színre festeni bájos arccskáikat, és így nem is voltak kukai feketék, de még kapuninerek se, pedig *Arnyay* ilyenről álmódozott.

1902. január 5. Délután.

Koldusdiák. Operett. A szélmalom viharban sem kerepel úgy, mint színészeink ezen a délutáni előadáson. Lázás sietséggel darálta el szerepét a legtöbb, aztán jobbfenéken el, halftelen el, mint mikor a diák sürgősen kérezkedik.

Este a Gyimesi vadvirágot adták. Az előadás elérte azt a fokot, a mikor már igaz hatást tud kelteni a közönségben. *Ferency* szép hangja teljes harmóniában volt kifejezésteljes játékával. *A Halmayné* mai megjelenése nem tudta a tíz esztendő letagadni. *Halmay* és *Déry* jól alakítottak. *Kovács* és *Tiszlay* állandó derült hangulattal aranyozták be a komoly darab hátterét. *Dulich* Marika játéka sem sok kívánni valót hagyott hátra. *Szilágyi* pedig nagyobb bajuszt ragaszthatott volna az orra alá.

1902. január 6. Délután.

Bibor és gyász. Dráma. Ambícióval, erőszakkal játszottak e darabban, a hatása is szép volt, a sok tapsot meg is érdemelték a szereplők. Kiválóan alakítottak *F. Lányi Irma, Halmay* és *Tiszlay, Ezúttal Kiss Samu* is jó volt.

Este a Mikolai bírót adták. *Halmay* szerencsésen választotta meg szerepét, igen szépen, kifogástalanul is játszotta el. *Kovács* Sándor játéka sem volt kevesebb értékű. *Halmayné* szép játékával — neki meglehetősen illő szerepével és szép énekszámával méltán sorakozik közéjük harmadikkal. *Fóti* Frida igen szeretetreméltó kis Éva volt. *Déry* és *Ferency* jól megállták helyüket.

1902. január 7.

Milliók a hó alatt. Regényes színmű. Lényeges szerepváltozással adták ma e darabot, a mi azonban nem vált nagy előnyre.

Szól

SZERKESZTŐI IZENET.

Egy előfizető. Vázsonyi Vilmos lapja „*17 Század*” címmel jelenik meg, szocialista is, demokrata is, de legfőképen „új” magyar. Elve mindenkit lenézni, a ki fölötte áll és nálánál különb.

Coaksz!

Alulírt légszeszgyári igazgatóság a legjobb minőségű sziléziai darabok közből előállított

Coakszának

métermázsáját 4. koronáért a légszeszgyárban ajánlja.

Utalvány úgy a székesfehérvári kereskedelmi bankban, mint a légszeszgyárban váltható.

Székesfehérvári légszeszvilágítási társulat igazgatója:

M R A Z V.

Nyomatott Számmer Kálmánnál, Székesfehérvárott.